

i alt Fald den Gang, at den høje Indlaansrente havde været. Jeg mener derfor vedvarende, at en Lovbestemmelse paa Indlaansrentens Omraade baade kan gennemføres og ogsaa kan blive til Gavn for Erhvervslivet herhjemme.

Ministeren for Handel og Søfart (*Hassing Jørgensen*): Det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem mener, at vi, naar vi til Tider har haft en høj Diskonto herhjemme i Forhold til Udlandet, ikke har haft tilstrækkelig levende Forbindelse med Udlandet paa dette Omraade. Hvis vi ikke havde haft saa megen Forbindelse med Udlandet, som vi har haft, eller hvis vi overhovedet ingen Forbindelse havde haft med Udlandet, vilde Forholdet ganske sikkert have været det, at vi til Tider vilde have haft en endnu langt højere Diskonto end den, vi har set, eller ogsaa maatte man være gaaet en anden Vej, nemlig ganske tvangsmæssigt at standse en stor Del af vor Erhvervsvirksomhed. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem bemærkede, at Indlaansrenten kunde ved den Samvirken, som fandt Sted mellem de store Banker og Finansministeriet, i 1908 nedsættes til 3 $\frac{1}{2}$ pCt. paa Kontrabog, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det kun var for Indlaan paa Kontrabog, og at saavel de store Banker som andre Banker forbeholdt sig at give en hvilken som helst anden Sats paa andre Konti, og det blev ogsaa i høj Grad benyttet. Det kom imidlertid til at virke særlig generende for de Bankers, som tvangsmæssigt maatte underkaste sig denne Foranstaltning og ikke paa anden Maade kunde frigøre sig for det Formynderskab, som blev dem paabudt.

Ordføreren (*Hey*): Med Hensyn til de Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte i Anledning af Ændringsforslaget om Maksimalrenten, er jeg ganske enig med ham, og jeg tillader mig at anbefale, at man stemmer mod Ændringsforslag Nr. 2. Jeg er ogsaa enig med den højtærede Minister i den Besvarelse, der er givet med Hensyn til Benyttelsen af Ordet „Bank“, naar det gælder Enkeltmands Virksomhed, men jeg tror, at der er lidt Uklarhed med Hensyn til Besvarelsen af de Spørgsmaal, som det ærede 5te kongevalgte Medlem (*Jørgen Berthelsen*) har stillet. Det, som er omtalt i Betænkningen, tager Sigte paa ganske bestemte Tilfælde, nemlig paa Pengeinstitut-

ter, som slet ikke benytter Betegnelsen „Bank“. Man maa nemlig erindre, at i Lovforslagets § 1 staar der, at disse Institutter baade er pligtige og eneberettede til at benytte Ordet „Bank“. Der kommer altsaa for disse Institutter, der aldrig har haft Ordet „Bank“ i deres Betegnelse, nu en Pligt til at optage det, og der er det, vi har sagt i Betænkningen, og det er tiltraadt af Ministeren, saaledes, at det Krav kan opfyldes ved, at de tilføjer: „Bankaktieselskab“. Den Sag er dermed i Orden. Men jeg forstod det ærede kongevalgte Medlem saaledes, at han mente, at naar nu et eksisterende Foretagende hedder f. Eks.: N. N. Spare-, Laane- og Diskontobank — og der findes saadanne, som altsaa har Ordet „Spare“, ikke „Sparekasse“, med, men ogsaa „Bank“ —, opfylder det altsaa baade Pligten og har Retten til at benytte Ordet „Bank“. Men jeg mener, at ogsaa disse Institutioner fremdeles maa have Lov at sejle under dette Flag, kun med den Tilføjelse, at det er et Bankaktieselskab. Det er klart, at de maa vælge det ene eller det andet, vælger de Sparekassevirksomhed, skal Betegnelsen „Bank“ skydes ud, vælger de Bankvirksomhed, og de tilføjer „Bankaktieselskab“, maa de have Lov at bruge Ordet „Spare“. Jeg tror f. Eks., at der er en Institution i Hjørring, som hedder „Hjørring Laane-, Spare- og Diskontobank“, en saadan Institution; mener jeg, skulde ikke være pligtig at rette sin Firmabetegnelse, fordi der i den findes Ordet „Spare“.

Ministeren for Handel og Søfart (*Hassing Jørgensen*): Jeg beklager, at jeg ikke kan erklære mig enig med den ærede Ordfører (*Hey*) i dette Synspunkt. Det forekommer mig ganske udelukket i Henhold til Sparekasselovforslaget, at saadanne ældre Institutioner vedbliver at føre Ordet „Spare“ i deres Firma-Betegnelse.

Ordføreren (*Hey*): Jeg har ikke Sparekasselovforslaget hos mig, men jeg gør opmærksom paa, at der dog vist ligesom her i dette Lovforslag staar, at naar der er Tale om Forholdet mellem Banker og Sparekasser, er det Ord, som er det afgørende, ikke Ordet „Spare“, men Ordet „Sparekasse“.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil blot i Anledning af den Ordveksling, som har fundet Sted mellem den højtærede Minister og den ærede Ordfører (*Hey*), sige, at den